

Не блукать удвох в кущах багряних...

Сергій Єсенін

Не блукать удвох в кущах багряних,
Не шукати поміж трав сліди.
З перевеслом кіс твоїх вівсяних
Ти мені відснилась назавжди.

Вся в краплинах ягідного соку,
Ніжна і красива, ти була
Схожа на весну зеленооку,
Що, на жаль, так швидко відцвіла.

Очі зернами осипались, зів'яли,
А ім'я розтануло, як звук.
Та лишився у зім'ятій шалі
Запах меду від цнотливих рук.

В тихий час, коли зоря на стрісі
Лапкою, мов котик, миє рот,
Чую, як про тебе на узліссі
Гомонить із вітром наш город.

Хай мені шепоче синій вечір,
Що була ти мрія золота,
Все ж хто вигадав твій стан гнучкий і плечі,
Той до тайни доторкнув вуста.

Не блукати у кущах багряних,
Не шукати поміж трав сліди.
З перевеслом кіс твоїх вівсяних
Ти мені відснилась назавжди.

Переклад Олександра Грязнова